

det Grundlag, paa hvilket Lønningsfor-
slaget hviler. Jeg tror nemlig, at der
derigennem, at vi faar en Ordning, hvad
vi sikkert faar, i alt væsentligt som her
foreslaaet, er skabt det allerbedste Grund-
lag for ogsaa i økonomisk Henseende at
faa det kirkelige skilt ud fra Staten, fra
Lovgivningsmagten. Det, som der fra
nogle Sider — ikke fra min, og det gæl-
der heldigvis mange — er en vis Lyst til:
at man skulde lave Kirken til en Stat i
Staten, der sidder med sine egne Midler,
vil i høj Grad fremmes ved dette Lovfor-
slags Gennemførelse, fordi man da i Vir-
keligheden faar slaaet fast, at der er
en Kapital, som man har forlods til
Præstelønninger, i alt væsentligt det, man
nu plejer at kalde Lønningsfonden, og ved
Siden deraf foretages der da en Ligning,
som tilvejebringer det manglende Beløb.
Saa har vi ikke ret langt tilbage dertil,
at det kan man saa overlade til en Kirke-
rigsdag, eller hvad det maatte blive. Jeg
nævner det, fordi jeg er bange for, at der
gaas et Skridt i Retning af at tage det
økonomiske bort fra Bevillingsmyndigheden,
hvor jeg helst saa, at det blev.

Efter at have udtalt disse Betænke-
ligheder vil jeg sige, at naar vi nu en
Gang skal have denne Ordning — og det
skal vi vel desværre, vi kan vel ikke
komme anden Vej —, er der et Forhold,
som mit Partis Ordfører i Slutningen af
sin Tale lige berørte, men som jeg gerne
vil uddybe lidt nærmere og paa det ind-
stændigste henstille til Ministeren og det
Udvalg, som faar med Sagen at gøre, at
tage Hensyn til. Det er de Medlemmers
Stilling, som efter min Mening maa regnes
som værende Medlemmer af Folke-
kirken, men som ikke benytter Sognepræ-
sterne. I Korthed sagt er den foreslaaede
Ordning den, at man siger: Der er gen-
nem Renterne af Tiendeaflønskapita-
len, af Arvefæsteafgiften, forsaavidt som
de er henlagte til Præsteembeder o. s. v.
— jeg skal ikke trætte med at anføre Tal
—, gennem alle disse forskellige Fonds og
paa anden Maade tilvejebragt Midler og
gennem Indtægterne af Præstegaarde med
et rundt Tal, naar Udgiften er trukket
fra til forskellige Præstegaardes Vedlige-
holdelse o. s. v., en aarlig Kapital til Brug
for Præsternes Lønning paa $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr.
Jeg tager Tallene, som de er nævnte her,
og tager dem rundt. Disse $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr.
tager vi nu forlods og fordeler som Lønning
til Præsterne udenfor København og
Frederiksberg, og det, som saa mangler,
skal lignedes paa de til Folkekirken hørende

Medlemmer, forsaavidt som de ikke hører
til en Valgmenighed. Det vil altsaa sige,
man tager forlods de Kapitaler, jeg har
nævnt, og bruger forlods til Lønninger
for dem af Folkekirkens Præster, der er
ansatte i Sognepræsteembederne eller som
Kapellaner, men de af Folkekirkens
Præster, som er Valgmenighedspræster,
og jeg vil gerne have Lov at sige:
og de, der er lutherske Frimenigheds-
præster — for de er i Virkeligheden aner-
kendte som ogsaa hørende til Folkekirken,
de har Lov til at prædike i Sognekirker
og vikariere for Sognepræster, og omvendt
har Sognepræsten Lov til at prædike i
Frimenighederne —, de skal ene lønnes af
dem, der har antaget dem. Det synes jeg
ikke, man med Rette kan gøre. Man maa
erkende, at det vil være fuldstændig ret-
færdigt at tage de $5\frac{1}{2}$ Millioner — jeg
bliver ved med at holde mig til dette
Tal, skønt jeg godt ved, at det ved en
saadan Opgørelse ikke nøjagtigt bliver det
Tal — og dividere dem med Antallet af
Indbyggerne i Landet og sige: det giver
saa meget pr. Indbygger. Maa jeg for
Nemheds Skyld sige, at det bliver 2 Kr.
pr. Indbygger; vi har jo ikke København
og Frederiksberg med. Det vil være rig-
tigt at sige, at naar der er dannet en
Valgmenighed eller en evangelisk-luthersk
Frimenighed, og der til en saadan hører,
lad mig sige 200 Personer, saa har de
Krav paa som deres Andel i Lønnings-
fonden 2 Gange 200 Kr., men saa skal de
selvfølgelig selv skaffe det manglende. Jeg
tror, det maa siges at være retfærdigt, og
at det er heldigt, fordi det efter min Op-
fattelse, hvis vi kommer den Vej, som
mange gerne vil, vi skal, at Kirken skal
blive en Stat i Staten, vil være rigtigt, at
Lovgivningsmagten har fastslaaet, at alle
de Kredse, der ikke mener at kunne finde
sig i en saadan Ordning, men danner frie
Kredse eller Sammenslutninger om Præster,
som forhaabentlig kan blive anerkendt som
hørende til den evangelisk-lutherske Folke-
kirke, ikke skal stilles saa ugunstigt, som
man stiller dem, naar man fastslaar, at de
 $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. forlods udelukkende skal be-
nyttes til Lønning af de Præster, der er aner-
kendte af den Kirkedag, som hører til, jeg
ved ikke, om det skal hedde Frikirkesamfun-
det, eller hvad det skal hedde. Det er ikke
Navnet, det kommer an paa. Det vil være
rigtigt, at disse Sammenslutninger, der dan-
ner en Menighed paa evangelisk-luthersk
Grund, at de faar deres berettigede Andel
i denne Fond, hvad enten man nu kalder
den Lønningsfonden eller noget andet. Det